

## Arrest

nr. 161 106 van 29 januari 2016  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIBI, die loco advocaten D. ANDRIEN en G. JORDENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U verklaart het staatsburgerschap van Armenië te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd geboren op 24 juli 1995 in Samara (Rusland) en verhuisde op 12-jarige leeftijd naar Armenië. U verliet Armenië samen met uw moeder (A.Z.) (O.V. X), eind december 2009 en reisde via Rusland naar België, waar jullie aankwamen op 15 april 2010 en uw moeder diezelfde dag een asielaanvraag indiende. Jullie waren jullie land van herkomst ontvlucht omdat u en uw moeder in Armenië problemen kenden met de politie en een familielid van een politieagent, wegens de betrokkenheid van uw vader (R.A.) bij de oppositie en de protestacties na de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, waarbij hij tevens een politieagent verwond had. Op 21 december 2010 nam het Commissariaat-generaal in het kader van de*

eerste asielaanvraag van uw moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat haar asielaanvraag ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw moeder diende hiertegen geen Cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de hiertoe wettelijk voorziene termijn. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd diende uw moeder een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 20 augustus 2015, toen u, die inmiddels meerderjarig is geworden, een eerste asielaanvraag indiende. Uw moeders tweede en uw eerste asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die uw moeder naar aanleiding van haar eerste aanvraag uiteen heeft gezet. Zo verklaren jullie dat de mensen met wie jullie destijds problemen hadden opnieuw naar jullie op zoek zijn. Zo wordt uw grootmoeder opnieuw lastig gevallen door jullie belagers en werd u, die niet als dienstplichtige geregistreerd staat en dus wettelijk gezien niet voor uw legerdienst kan worden opgeroepen, toch als dienstplichtige opgeroepen aan de hand van een convocatie en dit door toedoen van jullie belagers, die jullie zo willen teruglokken naar Armenië. Aangezien u zich niet bij het leger hebt gemeld werd u in opsporing geplaatst.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw geboorteakte, een convocatie van het militair commissariaat op uw naam en een attest van de politie aangaande uw opsporing neer.

## **B. Motivering**

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw moeder, (A.Z.) (O.V. 6.612.665) (CGVS, p. 5 en DVZ, schriftelijke vragenlijst 3.5). In het kader van de door haar ingediende eerste asielaanvraag nam ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan haar asielrelaas. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Naar aanleiding van uw moeders tweede asielaanvraag nam ik een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, aangezien er geen nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bijgevolg dient wat u betreft eveneens besloten te worden tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De vaststellingen die tot de weigeringsbeslissing van uw moeders eerste asielaanvraag hebben geleid luiden als volgt:

"Bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest u voor het leven van uw zoon (H.A.) (O.V. 6.612.665) wegens de betrokkenheid van uw man (R.A.) bij de oppositie en de protestacties na de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 (CGVS p. 7).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijensysteem heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (namelijk de herhaaldelijke invallen van de politie bij u en uw schoonouders vanaf maart 2008, de brand in de garage bij uw schoonouders in februari 2009, het bezoek van de politie aan uw zoon op zijn school in mei 2009 en de strafzaak tegen uw man van december 2009) in de nasleep van de betrokkenheid van uw man bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en door zijn lidmaatschap van de partij HHS niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u uw bewering als zou er tegen uw man in december 2009 een strafzaak geopend zijn en dat hij overal in het territorium van de ex-Sovjetunie gezocht wordt (CGVS p. 13) niet aannemelijk kan maken. Als u in dit verband gezegd wordt dat u daarvan toch enig bewijs moet

hebben, antwoordt u 'Ik kan dat vragen. Misschien heeft mijn schoonmoeder iets. Ik heb op de dag van vandaag niets.' Later verklaart u dat u uw schoonmoeder zal bellen om een document te laten door faxen (CGVS p. 17). Tot op heden bent u er echter niet in geslaagd dergelijk begin van bewijs van de officiële vervolging van uw man bij de Belgische asielinstanties neer te leggen.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u na de gebeurtenissen van 1 maart 2008 met uw zoon tweemaal naar Rusland trok voor zijn medische behandeling waarna u telkens terugkeerde naar Armenië, een eerste keer in april 2008 en een tweede keer van juni tot augustus 2008 (CGVS p. 10). Het feit dat u tot twee keer toe terugkeerde naar uw land van herkomst ondermijnt de ernst van de door u verklaarde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volledig.

Uw huwelijksakte, uw geboorteakte en die van uw zoon bevestigen uw identiteit en die van uw zoon, maar hebben geen betrekking op de door u aangehaalde problemen. De medische attesten bevestigen de gezondheidsproblemen van uw zoon, maar leggen geen oorzakelijk verband met de door u aangehaalde problemen. De partijidkaart van uw man en de brief van de HSH bevestigen het politiek engagement van uw man, maar bieden geen verklaring voor de daaruit voortvloeiende problemen voor u en uw gezin. De twee convocaties van de politie voor uw man bevestigen zijn problemen met de autoriteiten ten tijden van de presidentsverkiezingen van 2008, maar vormen geen basis voor uw actuele vrees. Bijgevolg wijzigen deze documenten bovenstaande beslissing niet.

De vaststellingen die tot de weigeringsbeslissing van uw moeders tweede asielaanvraag hebben geleid luiden als volgt: "Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat de mensen met wie jullie destijds problemen hadden opnieuw naar u en uw zoon op zoek zijn. Zo wordt uw schoonmoeder opnieuw lastig gevallen door jullie belagers en werd uw zoon, die niet als dienstplichtige geregistreerd staat en dus wettelijk gezien niet voor zijn legerdienst kan worden opgeroepen, toch als dienstplichtige opgeroepen aan de hand van een convocatie en dit door toedoen van jullie belagers, die jullie zo willen teruglokken naar Armenië, aangezien uw zoon in geval van weigering strafrechtelijk vervolgd kan worden (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zo werd geoordeeld dat betrouwbare en gezaghebbende bronnen van mening zijn dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen bestaat, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt; dat u geen overtuigend begin van bewijs neerlegt van uw bewering dat tegen uw man in december 2009 een strafzaak geopend werd en dat hij overal in het territorium van de ex-Sovjetunie gezocht wordt, en dat het feit dat u nog tot twee keer toe terugkeerde naar uw land van herkomst voor uw definitieve vertrek niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaarde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade. U diende hiertegen geen Cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige

asielaanvraag hebt uiteengezet – dat uw schoonmoeder opnieuw door jullie belagers wordt lastig gevallen en uw zoon door toedoen van jullie belagers door het leger werd opgeroepen hoewel hij officieel niet dienstplichtig is (supra) – moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Aangaande de stukken die door uw zoon ter ondersteuning van jullie (bijkomende) verklaringen werden neergelegd, namelijk een convocatie van het militair commissariaat op zijn naam en een attest van de politie aangaande zijn opsporing nadat hij zich niet bij het leger had gemeld (CGVS zoon, p. 8), dient te worden benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvraag en zoals hierboven werd uiteengezet, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Daar komt nog bij dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat gezien de wijdverspreide corruptie in uw land documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zouden zijn, en dat dergelijke documenten zelf gemakkelijk gefabriceerd kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Aangaande de convocatie die uw zoon neerlegde zij verder nog opgemerkt dat dit stuk veel weg lijkt te hebben van een met balpen ingevulde kopie (zie zwarte vegen), dat het ergens uit lijkt te zijn gescheurd en geknipt, en het geen stempel bevat van de officiële uitreikingsinstantie, wat ernstig twijfel doet rijzen over de authenticiteit van dit stuk. Bovendien wist uw zoon niet eens op welke datum hij zich luidens de door hem neergelegde convocatie bij het leger diende aan te melden, noch wanneer hij precies omwille van zijn afwezigheid in opsporing werd geplaatst, wat nochtans uitdrukkelijk in de door hem neergelegde stukken vermeld staat. Uw zoon verklaarde hieromtrent dat hij hier niet op heeft gelet en dit hem zowaar niet interesseerde (CGVS, p. 7-8). Indien uw zoon werkelijk door toedoen van jullie belagers op onwettelijke manier gerekruteerd zou worden door het leger én in dit verband in opsporing werd geplaatst, kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij hierover gedetailleerde informatie kon verschaffen, of minstens meer interesse aan de dag zou hebben gelegd, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas en bijkomende verklaringen in dit verband enkel verder onderuit gehaald.

Uw verklaring dat u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag de naam van een van de belagers van uw man niet durfde te vermelden en nu wel bereid bent zijn naam te geven (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15), betreft eveneens een element dat volledig in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Bijgevolg wijzigt het hier niets aan en is het op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas op te heffen. Bovendien is het niet aannemelijk dat u deze informatie in het kader van uw eerste asielaanvraag bewust achtergehouden zou hebben. Aangezien u zich in België beroept op internationale bescherming kan dan ook verwacht worden dat u de Belgische autoriteiten van meet af aan in vertrouwen zou hebben genomen. Indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag van u worden verwacht dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas enkel verder onderuit gehaald.

Het duplicaat van de geboorteakte van uw zoon ten slotte, bevat louter informatie aangaande zijn identiteit, die niet betwist wordt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Aangezien uw zoon, (H.A.) (O.V. 8.109.261), zijn asielaanvraag baseert op dezelfde asielmotieven die u naar aanleiding van uw vorige en huidige asielaanvraag aanhaalt, kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van zijn (eerste) asielaanvraag een beslissing genomen werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

*Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.*

*Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.*

*Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.” De door u neergelegde documenten werden besproken in bovenstaande weigeringsbeslissing naar aanleiding van uw moeders tweede asielaanvraag.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een enig middel, op de schending van artikel 48/3 tot 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (PR CGVS) en artikel 203 van de *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status* van UNHCR.

Volgens verzoeker is de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd omdat enkel naar de beslissing van zijn moeder wordt verwezen. Volgens artikel 27 PR CGVS moet rekening worden gehouden met verzoekers individuele situatie. Hij gaf aan dat hij wordt gezocht. Het CGVS hield met deze persoonlijke feiten geen rekening. Het CGVS begaat een manifeste beoordelingsfout door steeds de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te hanteren.

Verzoeker erkent dat Armenië gekend is om zijn wijdverbreide corruptie. Deze zou echter ook in zijn voordeel geïnterpreteerd kunnen worden. Ingevolge de corruptie is het mogelijk dat verzoeker wordt vervolgd door de politie. Met een corrupt juridisch systeem, is het ook logisch dat hij zich niet wendde tot het gerecht.

Verzoeker citeert zijn antwoord op de vraag naar de inhoud van de convocatie. Dit antwoord werd door verweerder niet juist ingeschat. Verzoeker was gechoqueerd doordat hij een convocatie ontving en kon zich de exacte datum van de convocatie niet herinneren. Hij verwachtte zich niet aan een convocatie omdat hij niet geregistreerd was voor de dienstplicht en reeds 20 jaar was. Daardoor en omdat hij niet van plan was zijn dienst te doen, is het niet verbazend dat hij geen belang hechtte aan de datum in de convocatie. Het laattijdige karakter van de convocatie en het gegeven dat verzoeker niet geregistreerd kon zijn voor de dienstplicht versterkt alleen nog maar de twijfels over dit document.

2.2.1. Inzake de aangevoerde schending van artikel 203 van de Proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen

afdwingbare rechtsregels bevat. Aldus kan verzoeker zich niet dienstig beroepen op de schending van de inhoud van dit document.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.3. Uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat hij zich baseert op dezelfde asielmotieven als deze die door zijn moeder, A.Z., werden aangevoerd in het kader van haar twee asielaanvragen in België.

Ten aanzien van deze asielmotieven werd in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoekers moeder bij arrest nr. 62 449 van 30 mei 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld dat aan deze asielmotieven geen geloof kan worden gehecht. Dit arrest is opgenomen in het administratief dossier (stuk 9). Gezien verzoekers moeder tegen dit arrest geen beroep aantekende bij de Raad van State, geniet het kracht van gewijsde.

In de tweede asielaanvraag van verzoekers moeder werd door het CGVS besloten tot een weigering van inoverwegingname van haar asielaanvraag. De motieven ten grondslag van deze beslissing luiden blijkens de inhoud van de bestreden beslissing als volgt:

*“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.*

*In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.*

*Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat de mensen met wie jullie destijds problemen hadden opnieuw naar u en uw zoon op zoek zijn. Zo wordt uw schoonmoeder opnieuw lastig gevallen door jullie belagers en werd uw zoon, die niet als dienstplichtige geregistreerd staat en dus wettelijk gezien niet voor zijn legerdienst kan worden opgeroepen, toch als dienstplichtige opgeroepen aan de hand van een convocatie en dit door toedoen van jullie belagers, die jullie zo willen teruglokken naar Armenië, aangezien uw zoon in geval van weigering strafrechtelijk vervolgd kan worden (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15).*

*Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zo werd geoordeeld dat betrouwbare en gezaghebbende bronnen van mening zijn dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen bestaat, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt; dat u geen overtuigend begin van bewijs neerlegt van uw bewering dat tegen uw man in december 2009 een strafzaak geopend werd en dat hij overal in het territorium van de ex-Sovjetunie gezocht wordt, en dat het feit dat u nog tot twee keer toe terugkeerde naar uw land van herkomst voor uw definitieve vertrek niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaarde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade. U diende hiertegen geen Cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.*

*Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.*

*Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet – dat uw schoonmoeder opnieuw door jullie belagers wordt lastig*

gevallen en uw zoon door toedoen van jullie belagers door het leger werd opgeroepen hoewel hij officieel niet dienstplichtig is (supra) – moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Aangaande de stukken die door uw zoon ter ondersteuning van jullie (bijkomende) verklaringen werden neergelegd, namelijk een convocatie van het militair commissariaat op zijn naam en een attest van de politie aangaande zijn opsporing nadat hij zich niet bij het leger had gemeld (CGVS zoon, p. 8), dient te worden benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag en zoals hierboven werd uiteengezet, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Daar komt nog bij dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat gezien de wijdverspreide corruptie in uw land documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zouden zijn, en dat dergelijke documenten zelf gemakkelijk gefabriceerd kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Aangaande de convocatie die uw zoon neerlegde zij verder nog opgemerkt dat dit stuk veel weg lijkt te hebben van een met balpen ingevulde kopie (zie zwarte vegen), dat het ergens uit lijkt te zijn gescheurd en geknipt, en het geen stempel bevat van de officiële uitreikingsinstantie, wat ernstig twijfel doet rijzen over de authenticiteit van dit stuk. Bovendien wist uw zoon niet eens op welke datum hij zich luidens de door hem neergelegde convocatie bij het leger diende aan te melden, noch wanneer hij precies omwille van zijn afwezigheid in opsporing werd geplaatst, wat nochtans uitdrukkelijk in de door hem neergelegde stukken vermeld staat. Uw zoon verklaarde hieromtrent dat hij hier niet op heeft gelet en dit hem zowaar niet interesseerde (CGVS, p. 7-8). Indien uw zoon werkelijk door toedoen van jullie belagers op onwettelijke manier gerekruteerd zou worden door het leger én in dit verband in opsporing werd geplaatst, kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij hierover gedetailleerde informatie kon verschaffen, of minstens meer interesse aan de dag zou hebben gelegd, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag en bijkomende verklaringen in dit verband enkel verder onderuit gehaald.

Uw verklaring dat u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag de naam van een van de belagers van uw man niet durfde te vermelden en nu wel bereid bent zijn naam te geven (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15), betreft eveneens een element dat volledig in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Bijgevolg wijzigt het hier niets aan en is het op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag op te heffen. Bovendien is het niet aannemelijk dat u deze informatie in het kader van uw eerste asielaanvraag bewust achtergehouden zou hebben. Aangezien u zich in België beroept op internationale bescherming kan dan ook verwacht worden dat u de Belgische autoriteiten van meet af aan in vertrouwen zou hebben genomen. Indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag van u worden verwacht dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag enkel verder onderuit gehaald.

Het duplicaat van de geboorteakte van uw zoon ten slotte, bevat louter informatie aangaande zijn identiteit, die niet betwist wordt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Aangezien uw zoon, (H.A.) (O.V. 8.109.261), zijn asielaanvraag baseert op dezelfde asielmotieven die u naar aanleiding van uw vorige en huidige asielaanvraag aanhaalt, kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van zijn (eerste) asielaanvraag een beslissing genomen werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van

*vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.*

*Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.*

*Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”*

Gezien verzoeker zich, zoals reeds hoger werd aangegeven, beroept op dezelfde asielmotieven als zijn moeder, vermocht het CGVS in de bestreden beslissing weldegelijk verwijzen naar de motieven ten grondslag van de weigeringsbeslissing die werd genomen ten aanzien van zijn moeder. De in dit kader geuite bewering dat daarbij voorbijgegaan zou zijn aan de door verzoeker aangehaalde persoonlijke omstandigheden (meer bepaald aan het feit dat hij zou worden gezocht), kan niet worden aangenomen. Uit het voorgaande blijkt immers dat de persoonlijke omstandigheden van verzoeker in de weigeringsbeslissing in hoofde van diens moeder terdege in rekening worden gebracht en dat hierin omtrent deze elementen en verzoekers verklaringen dienaangaande de nodige motieven zijn opgenomen.

Verzoeker tracht zijn gebrek aan kennis omtrent de inhoud van de stukken, die hij nochtans zelf neerlegde ter staving van zijn asielaanvraag, ten onrechte te vergoelijken. Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat hij initieel gechoqueerd was en niet de intentie had om zijn legerdienst te vervullen, dan nog mocht worden verwacht dat hij zich in het kader van zijn asielaanvraag en van zijn gehoor bij het CGVS zou hebben geïnformeerd over de inhoud van de documenten die hij zelf bijbracht om zijn asielaanvraag te onderbouwen. Aldus mocht eveneens worden verwacht dat verzoeker bij machte zou zijn om hierover gedetailleerde informatie te verschaffen. Dat hij hiertoe niet in staat bleek getuigt van een kennelijk gebrek aan interesse voor zijn beweerde problemen, ondergraaft de ernst en de oprechtheid van de door hem ingediende asielaanvraag en doet afbreuk aan de bewijswaarde van de neergelegde convocaties en het neergelegde attest van de politie. Hoe dan ook laat verzoeker de vaststellingen onverlet dat de neergelegde convocaties veel weg lijkt te hebben van een met een balpen ingevulde kopie, ergens uit lijkt te zijn gescheurd en geknipt en geen stempel bevat van de officiële uitreikingsinstantie, hetgeen ernstige twijfels doet rijzen over de authenticiteit van dit document. Gelet op (i) verzoekers desinteresse voor (de inhoud van) deze documenten; (ii) de voormelde vaststellingen inzake de neergelegde convocaties; (iii) de terecht aangehaalde informatie in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat gezien de wijdverbreide corruptie in verzoekers land documenten gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn en zelf gemakkelijk gefabriceerd kunnen worden; (iv) het gegeven dat de convocaties en het attest niet worden neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, hetgeen vereist is opdat aan dergelijke documenten bewijswaarde kan worden gehecht, kan aan de neergelegde convocaties en het neergelegde politionele attest geen bewijswaarde worden toegekend.

Verzoeker laat de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing voor het overige volledig ongemoeid. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoeker niet worden aangevochten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.



In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan zijn asielmotieven. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze motieven, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Evenmin schendt de bestreden beslissing, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 van het PR CGVS. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig januari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS